

Grete Schødts (S):

Jeg vil bare bede ministeren om at bekræfte, om ikke hensigten med hele ældrepakken var, at det var den enkelte borger, der skulle have en højere service, en bedre kvalitet, at det var hele målsætningen med at sige, at der skal være et friere valg mellem en privat og en kommunal hjemmehjælp.

Jeg synes, jeg hører ministeren sige, at det her egentlig kun handler om at bruge penge på at have et frit valg mellem en privat leverandør eller en kommunal, koste hvad det vil.

På nuværende tidspunkt ved vi, at der er masser af kommuner, som ikke har en privat udbyder eller tilbyder, og vi ved samtidig, at der er masser af borgere, der overhovedet ikke vil skifte fra den kommunale til den private. Hvornår er bægeret ligesom fyldt også for socialministeren med hensyn til alle de penge, vi bruger på det her?

Socialministeren (Henriette Kjær):

Nu er det jo sådan, at uanset om vi har frit valgordning eller ej, så har det her jo intet at gøre med, hvor mange timer hjemmehjælp den enkelte ældre får. Man bliver visiteret efter sit behov. Det er fastsat i loven, og sådan er det fortsat. Jeg vil meget gerne gøre opmærksom på, at det intet har at gøre med det frie valg.

Det, man har mulighed for, og som ældrepakken indeholdt, er at skifte, hvis man var utilfreds med den offentlige hjemmehjælp. Jeg mener, det er helt, helt fundamentalt, at man ikke, fordi man er ældre, skal være bundet til en ordning. Der må være mulighed for at skifte. Det var jo det, ordningen gik ud på.

Jeg kan ikke garantere, i hvilken retning prisudviklingen går. Det kan skyldes mange forskellige faktorer, hvis den går opad – *hvis* den går opad. Det kan være, der bliver et pres på lønningerne til social- og sundhedsassistenter og hjælpere, og hvad ved jeg. Men jeg har faktisk en formodning om, som jeg tidligere har sagt i et svar, at prisen går nedad, fordi det nu er synligt, hvad tingene koster, og at kommunalbestyrelsen har et incitament til at få prisen ned. Det tror jeg også godt man kan gøre.

Der er jo stor forskel på, hvad de forskellige kommuner bruger på hjemmehjælp, hvordan de har tilrettelagt den, og der tror jeg virkelig der bliver noget at hente, og at man kan udveksle erfaringer fra kommune til kommune.

Til fru Grete Schødts vil jeg sige, at loven var ment sådan – og sådan mener jeg også den kom-

mer til at fungere – at det er hensynet til den enkelte borger, der kommer til at stå i centrum her.

Man har nu fået den mulighed, kommunen giver en, at man kan skifte til et andet firma og få mere kontinuitet i forhold til den, der kommer og servicere én i hjemmet, eller hvad nu end grunden kan være til det. Det her handler jo ikke bare om at bruge penge. Men jeg forstår jo godt, det har jeg sagt før her i salen, at mange kommuner synes, at det her har været en kæmpe stor mundfuld, og at de føler, de har brugt megen tid på at arbejde med at få loven til at virke ude i den enkelte kommune.

Det er jo også, fordi det kun var 17 ud af de 275 kommuner, der havde benyttet sig af at lave det her frie valg. Hvis man ser på de 17 kommuner og alle de ressourcer, de havde brugt for at indføre det frie valg, så var det ret meget. Så det er jo klart, at der er mange, der ytrer sig nu, hvor alle har skullet i gang med det.

Sandy Brinck (S):

Når ministeren siger, at det her ikke har noget som helst at gøre med hjemmehjælpstimer, altså antallet af hjemmehjælpstimer, så ved jeg ikke, hvad det er for en virkelighed, ministeren lever i.

Det her drejer sig om, at vi har en pose penge, nogle penge, som vi godt vil bruge bedst muligt på de ældre borgere, som har behov for hjælp. Hvis man bruger de penge til administrativt bøvvl eller til, at prisen pr. time bliver højere og højere, så er jeg ret sikker på, at det der visiterede behov ude kommunerne pludselig ændrer sig i nedadgående retning. Så er der simpelt hen færre penge at gøre godt med over for den ældre.

Kl. 15.55

Så hvis ministeren opretholder et billede af, at det her simpelt hen ikke har nogen betydning i forhold til den hjælp, vi kan yde, så er det virkelig meget, meget langt væk fra virkeligheden, og det bekymrer mig faktisk. Ministeren siger, hun ikke kan garantere, og at prisen kan udvikle sig af så mange årsager. Hvis det nu viser sig, og vi kan påvise, at det har noget at gøre med den her metode, så spørger jeg nu for tredje gang: Vil ministeren så være indstillet på sammen med de partier, som har stemt denne her lovgivning igennem, at ændre den, sådan at vi sikrer, at pengene kommer ud og virke der, hvor de skal, nemlig over for de ældre?